

2012-01-16

Justitiedepartementet

103 33 Stockholm

Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en gemensam europeisk köplag

Bankföreningen kan konstatera att finansiella tjänster, inbegripet banktjänster på Internet samt finansiell rådgivning som tillhandahålls i elektronisk form, är undantagna från definitionen av digitalt innehåll samt definitionen av avknytande tjänst. De finansiella tjänsterna torde därmed vara helt undantagna från förordningens tillämpningsområde eftersom förordningen endast avser försäljningsavtal av varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänsteavtal.

Det framgår vidare av artikel 6.2 att den gemensamma europeiska köplagen inte får användas i samband med sådana avtal mellan en näringsidkare och en konsument där näringsidkaren beviljar eller utfäster sig att bevilja konsumenten kredit i form av uppskjuten betalning, lån eller andra liknande lättnader. Den gemensamma europeiska köplagen får dock användas i samband med avtal mellan en näringsidkare och en konsument i sådana fall där varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänster av samma slag tillhandahålls fortlöpande och konsumenten betalar för dessa genom avbetalningar så länge leveranserna pågår.

Föreningen välkomnar att undantag görs för finansiella tjänster mot bakgrund av att dessa redan är utförligt reglerade genom andra gemenskapsakter. Det bör dock klargöras i vilken utsträckning den gemensamma europeiska köplagen indirekt kan få återverkningar på bankers/finansbolags verksamhet.

Så som föreningen tolkar förordningen kan den gemensamma europeiska köplagen i normala fall inte bli tillämplig vid avbetalningsköp, eftersom detta innefattar beviljandet av en kredit. Oklart är dock vad som gäller t ex i en situation där två näringsidkare, en leverantör och en köpare, redan har kommit överens om att den gemensamma europeiska köplagen ska tillämpas. Kunden önskar finansiera köpet via avbetalningskontrakt med en bank, varefter banken köper in objektet och säljer det på avbe-

talning till sin kund. I förhållandet mellan leverantören och banken skulle den gemensamma europeiska köplagen kunna tillämpas så länge som leverantören eller banken är ett mindre eller medelstort företag, givetvis förutsatt att även banken önskar att denna lag ska tillämpas på köpet samt att det är fråga om ett gränsöverskridande köp. Frågan är dock vad som gäller om inget av företagen, dvs. leverantören eller banken, är ett mindre eller medelstort företag?

I nästa steg, i förhållandet mellan banken och avbetalningskunden, är det frågan om en kredit, vilket borde innebära att den gemensamma europeiska köplagen inte gäller. När banken säljer objektet på avbetalning till sin kund är det dessutom i de flesta fall inte längre fråga om ett gränsöverskridande avtal. Föreningen förutsätter att det i denna situation råder full avtalsfrihet för parterna om båda parter är näringsidkare, oavsett den ursprungliga överenskommelsen mellan kunden och leverantören.

När det gäller factoring så kan företaget som banken har fakturabelåningsavtalet med vara ett mindre eller medelstort företag som därigenom kan avtala om att den europeiska köplagen ska gälla. Vad händer i sådana fall när banken tar över fakturan genom fakturabelåning eller fakturaköp? Återigen uppstår frågan om den gemensamma europeiska köplagen fortfarande kan användas när ingen av parterna längre är ett mindre eller medelstort företag.

Beträffande kreditkortsköp förutsätter föreningen att det inte anses vara en utfästelse från näringsidkaren om att bevilja en kredit eftersom det normalt inte är leverantören som beviljar krediten utan en bank eller kortföretag. Den gemensamma europeiska köplagen skulle få ett mycket begränsat tillämpningsområde om den inte kan användas vid kortköp.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Johan Hansing

Marie-Louise Ulfward